

Harzen-Großglockner-Italien tur/retur 2013

Turplanlægning. Finn Bech og undertegnede/referent var som bekendt på en tur til Vespa Museet i Pontedera i 2012, og på vejen til museet kørte vi op over de to italienske Alpe pas, Stelvio og Gavia, hvilket var virkelig gode oplevelser. På vejen hjem fra museet var det planlagt at køre op over Großglockner Hochalpenstrasse og Edelweiß Spitze, men det afstod vi dengang fra, for at skåne Vespaerne lidt, de havde arbejdet virkelig hårdt på Stelvio og Gavia. Derfor havde vi stadig her i 2013 en plan om, at "få den sag bragt ud ud af verden", og en gang for alle bevise, at vore Vespaer også kunne klare de ca. 2600 m, som Edelweiß Spitze byder på, såvel som udsigtspunktet ved Großglockner, Franz Joseph Höhe, på ca. 2400 m. Derfor var Finn og jeg allerede i foråret dette år i gang med at planlægge en tur syd på, der indbefattede Großglockner Hochalpenstrasse, og når vi nu alligevel skulle igennem Tyskland, ville vi også lige smutte en tur igennem Harzen. Finn ville gerne have lidt varme efter de høje bjerge, så tur ruten blev også lagt ned langs den nordlige kyst af Adriaterhavet i Italien, og mod vest til Garda søen, inden vi igen ville sætte kursen mod nord. Som vi har for vane var hele turen kun i begrænset omfang tilrettelagt som en sightseeing tur, men mere præget af ønsket om at se landevejene og de omkring liggende landskaber og byer "gennem visiret", altså først og fremmest køre Vespa.

Kort og GPS. Nu havde vi jo lidt erfaring fra sidste år med udarbejdelse af detaljerede kort, så den side af sagen vidste vi nogenlunde, hvordan vi greb an. Og Finn sørgede for at ruten blev lagt ind på hans GPS. I virkeligheden kan vi næsten sige, at vi var tre turdeltagere, "Moster" alias Finns GPS, var helt bestemt en meget værdifuld rejseledsager, der hele tiden viste os vejen, vi skulle følge, hvor end vi bad hende køre hen. Jeg havde selv lånt Finn's gamle GPS og et batteri, så jeg kunne støtte lidt undervejs, desværre viste det sig at de manglende opdateringer, gjorde det lidt vanskeligt at følge ruten på den gamle GPS, ydermere havde jeg ikke fået min batteri lader med, så da batteriet var blevet fladt i løbet af en to tre dage, var det i store træk slut med at bruge den gamle GPS.

Materiellet var jo det samme som i 2012, Finn's GL'er og min PX'er, men Finn havde udbygget sit bagage system med plastik bokse, det virkede fint. Jeg havde til gengæld problemer med at holde gearolien inde i gearkassen, men som det mange gange er tilfældet, var det svært at bestemme, præcist hvor lækagen stammede fra, mange tiltag var forsøgt, men sluttelig blev to SIP flasker med SAE 30 gearolie pakket ned i topboksen, og jeg måtte så påregne at tjekke gearolien nogle gange undervejs, og efterfylde ved behov, ikke helt optimalt, men det kunne godt lade sig gøre.

Frontboks

Bagerste bagageboks

Låse

Reserve benzin og olie

GPS

Finn's Vespa Gran Luxe med "Lang Distance" modifikationer og ekstra forsyninger

30 august. København - Salzgitter Bad (D) Distance 550 km

Med taskerne pakket og stropet fast på Scooterne startede vi ud fra Vanløse kl. 08:00. Dagens mål var Goslar i Harzen, og vi kørte rask til ad motorvejen til Rødby, og kom med færgen 10.45 til Puttgarden. Derfra tog vi landevejene ned igennem Tyskland, det betød selvfølgelig, at vi ikke kunne komme så hurtigt frem, som når vi kører på motorvej, men til gengæld er der meget mere at se på, med den blanding af åbent land og mindre og lidt større byer, som landevejene løber igennem, vi kom dog også på motortrafikveje af og til, men de er heller ikke helt så kedelige som motorvejene. Men men der er et stykke vej til Goslar, og vi nåede knap helt derved. på "dag 1". Men da vi nærmede os klokken 19 var det tid at finde et sted at overnatte, og her tog Finn et nyt tiltag i brug, han havde fået installeret en hotel Applikation på sin mobil telefon, og den hjalp os rigtig godt med at finde de små Gasthöfer og Hoteller, der lå i nærheden af, hvor vi aktuelt befandt os, og når et hotel var fundet og valgt, var det bare at lægge adressen ind på GPS'en, og bede den om at vise vejen til hotellet, fagre nye verden, jo jo, men det virkede perfekt. Vi overnattede på Hotel Kniestetter Hof i Salzgitter Bad ca. 20 km fra Goslar, og spiste på en lille tysk restaurant i gå afstand fra hotellet, hvor vi nød værtshuset hjemmelavede anretning med tre store mørbradbøffer og masser af tilbehør, vi gik ikke sultne fra bordet. Vejret var først på dagen meget blæsende, dog tørt, men som vi kom længere syd på, blev det lunere, 28 grader hen på eftermiddagen.

31 august. Salzgitter Bad (D) - Saalfeld (D) Distance 250 km.

God morgenmad på Kniestetter Hof, og vi tog godt for os af retterne, så vi havde noget at stå imod med på dagens Harzen etape. Denne dag skulle vi på lidt sightseeing i Goslar og Wernigerode i det nordlige Harzen, Goslar var først på ruten, og vi var hurtigt fremme ved byens Port, men desværre var det gamle centrum af byen afspærret på grund af Niedersachsen dage, en tilbagevendende byfest, som vi ikke helt havde fået med i planerne, men vi fandt en parkeringsplads på Bismarck strasse lige udenfor bymidten, og spadserede ned i den gamle by. Goslar er på mange måder en smuk by med sine bindingsværkshuse og smalle gader, men på grund af byfesten var der mere eller mindre fyldt op med tivoli

Parkering på Bismarck Strasse i Goslar

Hyggelige gader i den gamle del af Goslar

Smukt gadehjørne i Goslar

Den lille "Vespa Smedje" vi rent tilfældigt fandt i Goslar

og boder overalt, så indtrykket af byen kom meget til at bære præg af det store byfest menageri. Vi stødte tilfældigt på en lille Vespa forretning i et af de små stræder, men desværre var forretningen ikke åben. Vi fandt tilbage til Vespaerne, og så gik turen ad mindre veje videre mod Wernigerode, en by der tidligere lå i DDR, og en meget velbevaret, smuk og hyggelig by, derfor også meget velbesøgt, alligevel gav den på en eller anden måde et mere autentisk indtryk end Goslar. Vi parkerede for enden af hovedgaden, for også i Wernigerode er bymidten delvis afspærret. Vi tog hele hovedgaden til Rådhuspladsen til fods. Rådhuset er noget af et pragtstykke, meget flot med mange udskæringer og dekorationer, og huser endog turist informationen. Overalt var der hekse udstillet, så naboskabet til Blocksbjerg, var vi ikke i tvivl om. Vi "faldt ind i" en lille baggårds "imbiss/knejspe" med lokale specialiteter, og fik et par af de traditionelle Bratwurst med brød, ikke dårligt. Rigtig god oplevelse at besøge Wernigerode.

"Indgangen" til Hovedgaden i Wernigerode, markeret med kunst tårn.

Rådhuspladsen i Wernigerode

Det smukke Rådhus i Wernigerode flankeret af nogle moderne "væddeløbere"

En bratwurst kan man altid klemme ned

En af heksene fra Bloksbjerg havde forvildet sig ned i Wernigerode på knallert

Men vi havde jo langt igen på dagens etape, så vi måtte løsrive os fra denne hyggelige by og begive os videre i Harzens bjerge. Ruten gik via Blankenburg, Altröde, Harzgeröde og Wipra til Sangerhausen lidt syd for Harzen. En rute med masser af hårnålesving, hvor Vespaerne blev lagt godt ned. Lidt inden vi nåede Sangerhausen var der dog lige tid til en eftermiddags kaffepause, og vi fandt en lille Café i en af de landsbyer, vi kørte igennem, hvor det lykkedes os, at formå "Krofatter" til at servere to kopper kaffe og to kæmpe stykker lagkage for os, det blev 55 kr. i alt, et fund. "Krofatter" var lidt stresset på grund af et større selskab, der også skulle serviceres, men vi fik vores kaffe. Og nu var det så bare med at komme videre, vi passerede Sangerhausen og nåede efterhånden med god fart lidt syd for Weimar til Rudolphstadt, hvor klokken overbeviste os om, at det var tid at finde et overnatningssted, og Finn's Hotel App. og GPS sørgede også der for, at vi hurtigt fandt et lille hotel lidt udenfor Saalfeld, Hotel Bohlenblick, Hotellet sørgede også for at vi fik dejlig aftensmad og dejlig Frühstück/morgenmad søndag morgen til en meget billig penge. Vejret dagen igennem var blandet sol og overskyet, med rimeligt høje temperaturer, 24 - 26 grader. Referenten mistede sin ene vibrationsdæmper, den på gearhåndtaget, men registrerede ikke hvor. På en tankstation blev oliestanden i gearkassen tjekket og efterfyldt med 1 dl. SAE 30. Den ene af referentens "sko" på støttebenet faldt af på parkeringspladsen ved Hotel Bohlenblick, så den måtte lige have en strip for at sidde fast igen, men det var hurtigt klaret. Vespaerne kørte fint hele dagen.

Finn ankommer til eftermiddagskaffen på "Café Waldblick"

Den hyggelige krostue på Hotel Bohlenblick

Klar til afgang fra Hotel Bohlenblick

Referenten i fuld fart mod Zell am See (Bruck)

01. september. Saalfeld (D) - Bruck (AU) Distance 500 km.

Igen fint vejr hele dagen, sol og drivende skyer men lidt køligt fra morgenstunden, vi var jo i 800 meters højde, sidst på dagen fik vi dog turens eneste regnbyge, den varede ca. 1 time. Dagens opgave var at komme så tæt på Großglockner vejen som muligt, så vi kunne starte opstigningen til Edelweiss Spitze og Franz Joseph Höhe næste dag, så tidligt på dagen som muligt. Men vi var jo i Thüringen med mange bjerge og senere på dagen i de nordøstlige Alper, så der var nok at se til med de mange sving og "hårnåle", men vi prøvede at køre godt til.. Vi passerede bl a. Bayreuth og Lofer i Østrig inden vi nåede ned lidt syd for Zell am See til Bruck, hvor vi indlogerede os på Gasthof Post. Undervejs til Bruck kunne vi nyde de flotte udsigter Alperne byder på, men lidt overraskende ledte GPS'en os lidt før Zell am See ned i en lang tunnel, så vi fik aldrig set søen ved Zell am See, men vi havde jo også set så meget andet. På Hotel Post fik vi et solidt aftensmåltid, Vi bestilte en god oksekød suppe, men den var med leverknödler, melboller med lever, det havde vi ikke helt forstået, og det var nok ikke min livret, men vi blev enige om, at det var meget sundt. Sådan går det ind imellem, når man ikke er helt hjemme i det tyske sprog, men vi fik også en wienerschnitzel, og den var rigtig god.. Vespaerne spandt som katte gennem bjergene.

På vej til Bruck i Østrig fik vi turens eneste regnbyge

Da vi nåede til Gasthof zum Post i Bruck ved Zell am See var det fint vejr igen

02. september. Bruck (Zell am See - AU) - Latisana (I) Distance 290 km

Fantastisk vejr på dagen for "den store styrkeprøve", vi startede lidt blødt med lave bjerge, men inden længe var vi nået til stigninger, hvor 2. og 1. gear var de gear, der var mulige at køre i, enkelte korte strækninger 3.gear, men det gik egentlig bare stille og roligt opad, medens vi konstant kunne nyde den ene panorama udsigt efter den anden. Og lidt før klokken 11 var vi nået til den sidste opstigning til Edelweiss Spitze, denne "Spitze/spids" ligger som en blok med brostensbelagte smalle hårnålesving på den ene side. Undertegnede afstod i første omgang fra de sidste ca. 200 m op til toppen af Edelweiss Spitze, PX'eren havde jo allerede sukket efter mere ilt et godt stykke tid, men efter lidt overvejelse fulgte jeg i Finn's "hjulspor" op til toppen af Edelweiss Spitze. Det gik nogenlunde, PX'eren mistede pusten et kort øjeblik i et af de snævre hårnålesving, men besindede sig efter et kort øjeblik, og trak mig rundt og ud af svinget. Og op kom vi begge to, og hvilken udsigt deroppe i 2571 meters højde, det var bestemt anstrengelserne værd.

Først kørte vi i relativt lave bjerge

Så betalte vi Maut/vejafgift for at komme ind på Großglockner Hochalpen straÙe

Og så gik vi over til de skarpe tinder med masser af Hårnåle sving

Udsigten fra Edelweiss Spitze var enestående

Snævre hårnåle sving op til Edelweiss Spitze

Og her er syn for sagen skiltet viser en højde på 2571 m

Efter denne super oplevelse skulle vi så videre til Franz Joseph Höhe i "kun" 2369 meters højde, og det var igen bare hårdt arbejde for Vespaerne, men de klarede det fint, og vi nåede op til udsigtspunktet mod Grossglockners enorme 3700 m. Atter en fantastisk udsigt mod alle bjergtinderne, og den nærliggende Pasterzen gletcher, nok et syn vi vil huske i meget lang tid. Vi bevilgede os selv kaffepause, og nød en solid kop kaffe og kage på en af de stedlige restauranter, med direkte udsigt til mægtige Grossglockner. En fantastisk oplevelse med Vespa "bjerg bestigningen" af de to højdepunkter, vi så ikke andre Vespaer deroppe. Og ikke uvæsentligt Vespaerne klarede strabadserne uden problemer.

MC parkering på Franz Joseph Höhe udsigtspunkt

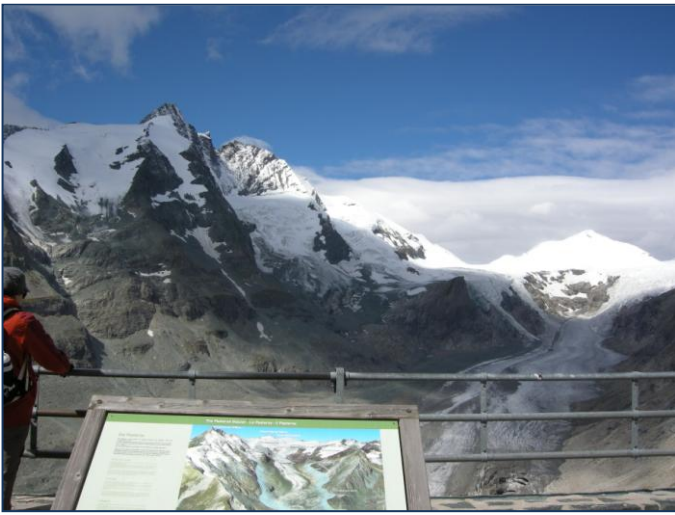
Kunstnerisk udsmykning på udsigtspunktet

Udsigtspunktets aktuelle højde

Pasterzen gletcheren

Den udsigt kunne vi ikke blive trætte af

Og en kop kaffe og en kage med den panorama udsigt fås ikke bedre

Enestående smukt

"Nedstigningen" til Italien var også meget flot, først passerede vi Heiligenblut med dens lille romantiske kirke klemt inde mellem de høje tinder, og derefter mange gode sving på vejen til Lienz, og videre gennem Dolomitterne ned mod Udine i Italien. Vi skulle dog også opover Plöcken Pass lige inden grænsen til Italien, og jeg skal lige love for, at det betød hårdnålesving i mængder, vi var næsten kun i en vinkel på 45 grader mod højre eller venstre. På nedkørslen fra Dolomitterne oplevede vi samtidig, en for os ny tunnel model i Italien, nemlig tunneller med et indbygget hårnålesving, noget overraskende første gang vi kørte igennem en sådan, men vi kom da godt ud af tunnellen. Vel nede i Italien var det slut med bjerge og hårnåle sving for nu, og landskabet blev fladt som en pandekage. temperaturen var omkring 34 grader, så vi måtte justere lidt på munderingen, så vi ikke smeltede helt, støvler og kørebukser blev pakket ned og sandalerne kom frem. Som så mange andre steder i Italien, med mange mindre bysamfund, føler man næsten, at man kører i een stor by med rimelig intens trafik, men vi slap da igennem Udine, og nåede ned til Cervignano del Friuli i nærheden af Trieste, hvor vi svingede mod vest, ad landevejen, der løber langs den nordlige kyst af Adriaterhavet. Vi

sluttede dagens etape i Latisana, hvor vi, efter lidt "forhandling" med venlige "Hotelmutter" Anna Maria på Hotel "Cigno Oro" = "Guld Svanen", fik et familierum med to adskilte værelser til en fornuftig pris, og fik lov til at parkere i hotellets gård. Vi fandt også et lille spisested i nærheden, der lavede en udmærket Pizza til os. Vi havde haft en dejlig dag på Vespaerne, der leverede, hvad de skulle, uden problemer.

Den gamle grænsestation til Italien

Første Espresso i Italien

Udsigten fra hotelværelset på Hotel Cigno, en hyggelig gade

Vespaerne gøres klar til dagens etape til Garda søen

03. september. Latisana (I) - Padagnone (I) Distance ca. 300 km

Dagens mål var i første omgang Garda Søen, vi passerede tæt forbi Treviso og Vicenza og Verona inden vi kom til Lacize ved Garda Søen. Denne strækning var ren transport, men vi kunne da konstatere, at området er et stort vin distrikt, landevejen var omgivet af vinmarker på lange strækninger. Da vi kom til Garda søen, blev det noget anderledes. Søen er

Fladt terræn fra Lacize til Verona

Men masser af vinmarker på det flade område

meget smuk, med stejle klipper og bjerge, der næsten går helt ned til søbredden, alt med stor frodighed af træer og blomster. Turen langs søen er virkelig flot, ikke mærkeligt at mange kører denne vej. Og selv om trafikken er tæt, er det

Så kom vi endelig til Garda søen

Og Vespaerne fik et velfortjent hvil i skyggen

Medens vi spiste en frokost

En Rally og en ET3'er holdt vore Vespaer med selskab i Garda

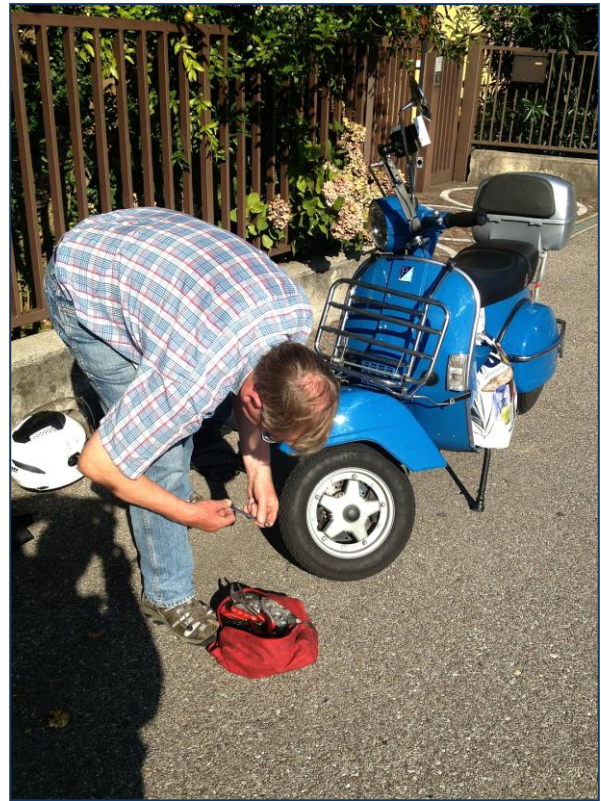
Smukt er der ved Garda

stadigt muligt, at nyde mange gode kig over søen, landskabet og de små byer, der ligger "på kanten" af søen. Vi standsede op i Garda, og nød lidt frokost med indbygget udsigt over søen, det var ikke det værste sted, man kunne spise frokost. Fra Lacize var vi kørt mod nord op mod Riva, og der overvejede vi, om vi bare skulle køre, så langt vi kunne nå i dagslys mod Trento, og vi blev enige om, at det var det, vi gjorde. På et lille stop i Riva, for lige at konsultere GPS'en, skete der desværre et mindre uheld. Da vi skulle starte igen, misforstod referenten, hvornår Finn ville starte, og "bumpede" ind i Finn's topbox med sin front taske og bagagebærer. I første omgang så det ud, som intet havde taget

skade, men det blev hurtigt klart, at et eller andet var gået galt, PX'eren var svær at styre, vi måtte igen holde ind til siden. Det viste sig at bagagebæreren var blevet bukket lidt, og den måtte rettes op, inden vi kunne køre videre. men det lykkedes meget godt, og inden længe var vi kørende igen. Min Vespa havde dog fået lidt småskader på lak og benskjold, men ikke noget, der betød noget for kørslen, Finn's Vespa slap uden skader.

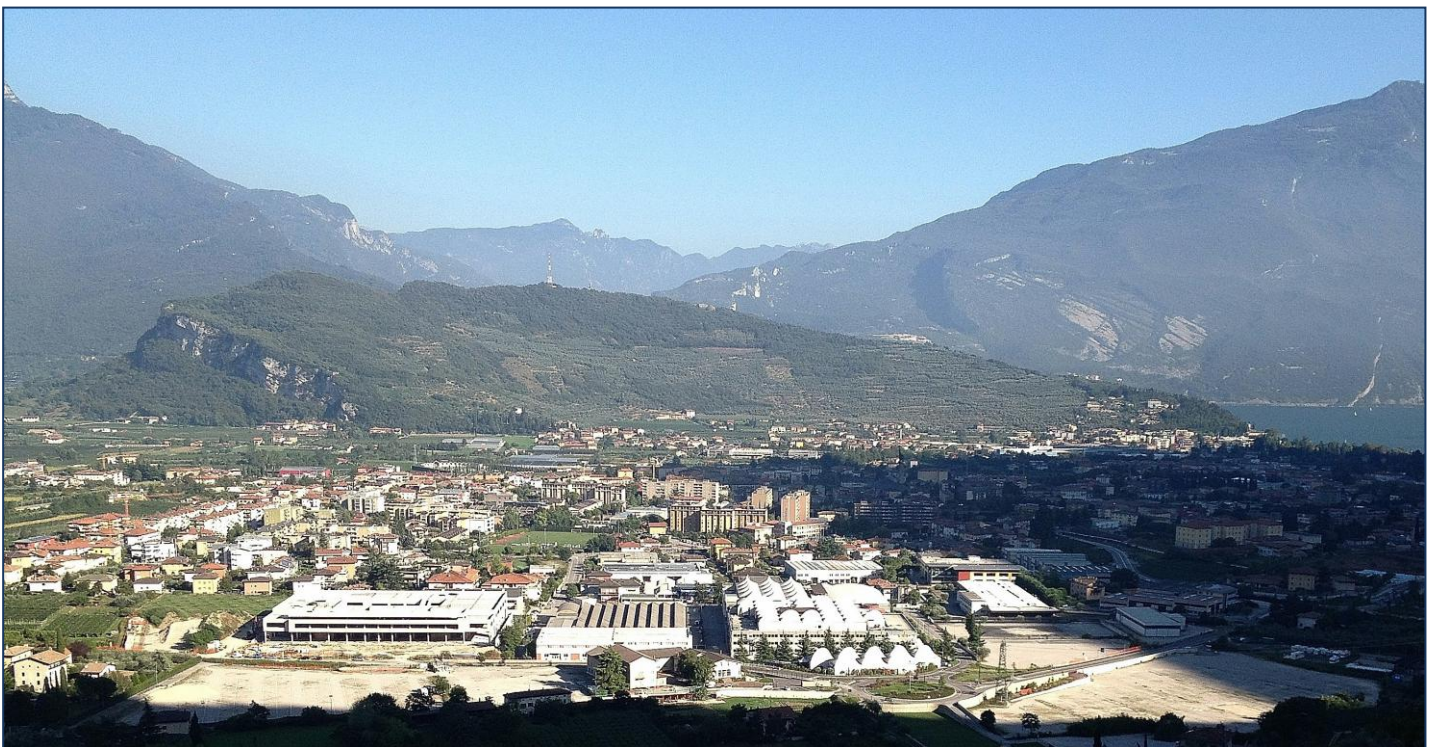

Efter det lille sammenstød, måtte for bagagebæreren rettes lidt

Det blev dog hurtigt klaret

Riva blev passeret, og vi begyndte at "klatre" op mod Trento, også der var bjergene meget smukke, og det var en fornøjelse at køre denne strækning. Men det var efterhånden ved at være sent på dagen, og skumringen var ved at sætte ind, så vi måtte finde et sted at overnatte, men i bjergene ligger ikke lige et hotel på hvert andet "bjergvejs hjørne", men endelig fandt vi det hyggelige lille Albergo Miralaghi i Padagnone, ca. 17 km vest for Trento, hvor vi også fik noget at spise og god parkering for Vespaerne i Hotellets garage, Hotellets aftenmenu stod på risotto og pan de forte til dessert uhm det smagte herligt. Flot vejr hele dagen med temperaturer over 30 grader.

Udsigt over Riva di Garda

Gearolie tjekket, efterfyldt 1 dl, og det måtte helt klart konstateres, at min PX stadig lækkede gearolie, det var nu også ret tydeligt, når den blev parkeret forskellige steder, var der altid lidt oliespild under gearkassen.

04. september. Padagnone - Wertingen Distance 415 km.

Nu var det så hjemturen der stod for døren, og første del af dagens etape gik over Brenner passet til Innsbruck og videre over Garmisch og Oberrammergau til Landsberg am Lech. På det første stykke af dagens rute med udsigt til de "skarptandede" italienske Alper, og det gav os endnu en gang mulighed for at øve svingteknik, mange hårnåle på vejen

Brenner passet i baggrunden

Farvel til Brenner, men goddag til Østrig

Panorama udsigter på vejen fra Brenner til Innsbruck

Østrig er et utroligt smukt land, især når solen skinner

Europa broen "svæver" over landskabet

til Trento. Den del af ruten, der fulgte den gamle landevej parallelt med E45 til Innsbruck var også super, de mange små landsbyer, der lå spredt ud over de grønne runde bjerge var ren "Sommer i Tirol" stemning, og vi måtte standse mange gange for at tage endnu et foto af det flotte landskab. Også motorvejens/E45 imponerende store betonkonstruktioner, som Europa Brücke, der "svævede" over hovedet på os af og til, var spændende at betragte.

I Landsberg besøgte vi SIP, den velkendte leverandør af Vespa reservedele, og knap var vi standset op ved forretningen, før SIP's Christian kom ud og bød os velkommen og ligeledes bød os indenfor og se virksomheden. Det var meget interessant, og vi fik et fint indblik i de forskellige afdelinger, der får SIP til at fungere. Vi var i pakkeafdelingen, på lageret, i foto studiet hvor reservedelene bliver fotograferet til illustration på hjemmesiden og i reservedels kataloget, og endelig var vi igennem kommunikations afdelingen, hvor kundernes tekniske spørgsmål og telefon og email henvendelser bliver besvaret, før vi sluttede af i "Showroom" og butik. Finn fik skrevet en lille epistel i gæstebogen, og vi fik taget et par fotos af vore Vespaer foran forretningen, som dokumentation for besøget hos SIP. Det blev et fint stop på turen hjemad.

På besøg hos SIP

Kommunikations afdelingen

Christian viser rundt i pakke afd. og reservedelslageret

Interiør fra SIP's "Show Room"

Tuning er en vigtig ting hos SIP, det er svært at se, det er en Vespa

Finn skriver en hilsen i gæstebogen

Men der var stadig en god bid vej til København, så vi fortsatte ufortrødent mod nord, denne del af Tyskland er forholdsvis fladt, så det gik bare derudaf, vi passerede Augsburg, og var nu igen ved at nærme os tidspunktet, hvor vi skulle finde et lille hotel, som logi for natten. Det blev i den hyggelige lille by, Wertingen, vi fandt frem til Gasthof zum Hirsch, og blev mødt af meget gæstfrie krovarter, der også sørgede for, at vores "Roller"/scootere kom i aflåst garage. Men noget at spise, det var nu også, hvad vi trængte til, efter de mange kilometers bjergkørsel, det meste af dagen, og det kunne Gasthof zum Hirsch heldigvis levere. Ingen tekniske problemer. Stadig flot vejr hele dagen med lune temperaturer omkring de 30 grader.

05. september Wertingen (D) - Paderborn (D) Distance 470 km.

Næsten for godt til at være sandt, endnu en dag med skyfri himmel og 30 grader, men vi kunne jo kun glæde os over at køre i så skønt vejr. Dagens etape skulle helst nå så langt nord på som muligt, formodentlig omkring Oldenburg. Vi kørte en del af dagen på "Romantische Strasse", og romantisk er den mange steder, men romantikken blev desværre forstyrret af et par meget alvorlige færdselsuheld på vores rute med blokering af vejen tilfølgende, så vi måtte køre lange omveje for at komme tilbage til tur ruten. Ydermere opdagede Finn i Fritzlar, at han havde mistet bolten i øverste befæstigelse på forstøddæmperen, og han demonterede derfor støddæmperen helt, for at den ikke skulle komme i klemme. Det betød at Finn måtte køre uden støddæmper resten af vejen hjem, og efter lidt tilvænnning gik det rimelig godt. Men alle disse forsinkelser betød, at vi ikke kunne nå Oldenburg, inden det blev mørkt, så vi standsede i Paderborn, hvor Hotel Pfeffermühle havde et par enkeltværelser og parkeringsplads til scootere ledig til os. Parkeringspladsen var dog lidt svær at finde for os, så vi måtte have ekstra hjælp af værtinden, for at finde frem til pladsen, men alt foregik i en god atmosfære. Vi lod hotellets køkken sørge for aftensmaden, og det var ikke et dårligt valg, jeg valgte peberbøf, hvad kunne være mere relevant på Hotel Pfeffermühle/Pebermølle, bøffen var super.

Finn's støddæmper blev demonteret

06. september Paderborn (D) - Friedrichstadt ? - København Distance 815 km.

"Næstsidste rejsedag" i Tyskland, hvor dagens etape skulle gå til Friedrichstadt lidt syd for Husum i det sydligste Sydslesvig. Ikke så lang en distance, kun 350 km. Dette hjørne af vort store naboland er måske ikke så velkendt, rejseruterne sydpå går normalt ikke så langt mod vest, men det er faktisk et besøg værd, et meget grønt område. På første del af "etapen" med adskillige højdedrag, men efterhånden mere og mere fladt, hvor vi på lange strækninger

En af de mange alléer med løvtag i Holsten

kørte gennem alléer, hvor løvtaget var ganske tæt, en helt speciel oplevelse. Op mod Oldenburg in Holstein og Wesertunnellen blev det flade land til marskland med afvandings kanaler, men stadig meget spændende at iagttage undervejs. Vi kom gennem Weser tunnellen, og satte kurs mod Wischhafen, til Elben færgen til Glückstadt. Og ved Wischhafen mødte vi, ligesom sidste år i Glückstadt, en mægtig lang færges kø, men belært at erfaringen vidste vi, at motorcykler og Vespaer kunne køre uden om køen helt ned til færgen, det gjorde vi, og kom næsten direkte ombord på færgen, hvor vi fik en snak med en dansk lastvogns chauffør om Vespaer og meget andet, men motorcykel folket viste ikke megen Vespa interesse. En meget hyggelig færges, men snart var vi i Glückstadt, og kørte mod Itzehoe, hvor vi skulle tanke, inden vi kørte videre mod Friedrichstadt.

Det var ikke "en and", der var mange ænder på færgens bolværk

Så kom vi med færgen til Glückstadt

4 færger klarede færgefarten over Elben den dag

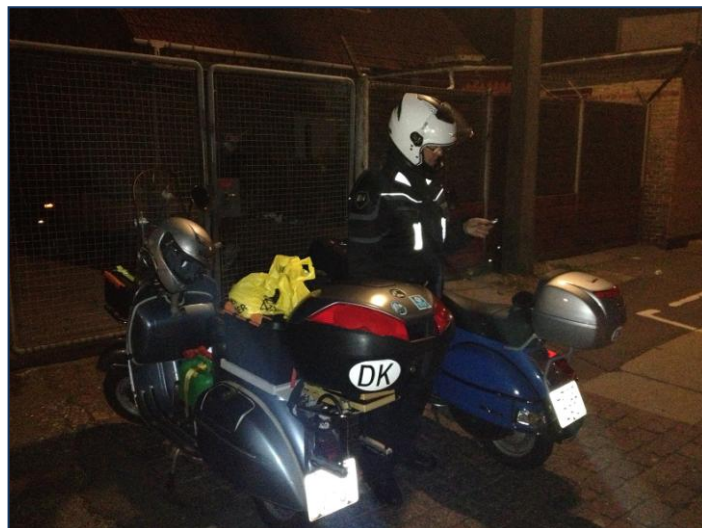
Færgedækket var tæt pakket

Men her kom den ide på banen, at vi måske lige så godt kunne køre direkte til København og "undgå" en overnatning mere i Tyskland, det var da værd at overveje, og til sidst besluttede vi, at det var den vej, vi ville køre. Tur ruten gik selvfølgelig først til Flensborg og Padborg. Derfra kunne vi måske nå den sidste færges fra Fynshavn til Bøjden på Fyn, så vi kunne skære nogle kilometer af den lange distance til København, men da vi nåede til Padborg og Kruså, blev det klart, at det ikke var muligt at nå sidste færgesafgang 20:00, så det blev motorvej til Kolding og videre over til Fyn, hvor vi

skiftede til landevej lidt før Odense og resten af vejen til Hovedstaden, bortset fra Storebælt. Vi ankom til Vanløse klokken 01:30.

Den danske grænse ved Padborg i skumringens lys

Så nåede vi endelig Vanløse kl. 01:30 efter turens længste "etape" på 815 km

Teknik, Vespister, vejrlig, elektronik o.s.v.

Hvad angår tekniske problemer undervejs på turen, så blev alt fikset på ruten/ambulant, og det må vel siges, at være lidt af et kvalitetsstempel for teknikken på vore Vespaer, at kun småproblemer opstod på så lang en tur. Vi mødte på hele turen folk, der var interesserede i vore Vespaer, og mange havde spørgsmål til, den tur vi var i gang med. Selv italienerne var interesserede i vore scootere, det siger jo noget i et land, der er fyldt med scootere, det var meget hyggeligt at få en snak med de mange forskellige Vespa interesserede mennesker, selv om sprogbarrieren gjorde det lidt vanskeligt af og til. Nogle ræsonnerede dog, at det var et vanvittigt projekt, vi havde givet os i kast med. Vi mødte ikke mange klassiske Vespaer på turen, men en gang imellem så vi en P model eller en small body/ET3'er, flest i Italien trods alt. Vejrliget var jo også helt enestående, kun en smule støvregn en times tid, ellers meget lune varmegrader næsten alle dage. Især må vi være taknemmelige for, at vejret var så godt den dag, vi besøgte Grossglockner og Edelweiss Spitze. Turen blev en rigtig god tur, med mange spændende oplevelser. Og ikke at forglemme, stor tak til vores elektroniske rejsekammerat "Moster"/Finn's GPS, der sørgede for, at vi hele tiden kunne følge turens rute. Turens længde blev i alt 3600 kilometer.

Referent Ove Foto Finn og Ove.